

Processus iudiciarius panormitani

Johannes <Urbach>

Parisius, Millesimo quinge[n]tesimo octauo

Seq[ui]tur de except[i]o[n]ibus peremptorijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70756)

tunc interloq̄ super exceptione vel replicatōe sua
 Iudex p̄ suā interlocutoriā p̄nūciabit sup̄ exceptio
 ne an obstet vel non vel si super ea inducte sunt p̄
 batōes an sit probata vel nō. quia tales exceptōes
 dilatorie dicūtur emergentes / 7 super illis est pro
 nūciandū lz super incidenti non sit necesse pronun
 ciari / de quo plene de ordi. cogni. c. i. 7 an sit p̄nū
 ciandum sup̄ exceptione rei vel replicatione actoris
 no. ple. i. predicta decreta. s. nobis d̄ excep. qz si
 exceptio est emergens tunc q̄tuncūq̄ sequat̄ repli
 catio / duplicatio / triplicatio rē. satis erit super ex
 ceptione p̄nunciandum / vt no. ibi. ¶ Additio. Et
 aduerte q̄ omnis exceptio concernens processū di
 citur emergens. illa vero que concernit factū p̄ci
 pale seu que opponitur ad ip̄m factū p̄ncipale dici
 tur incidens vt no. panor. in. c. i. de ordi. cogni. i. fi.
 Et etiam vt dixi exceptio mixta / vt si reus dicat se
 debitum petitū sub conditōe promisse videlicet si.
 T. ascenderit capitoliū rē. 7 ista vocatur mixta. qz
 dubiuz ē an sit dilatoria an pemptoria. naz si exta
 bat conditio erit dilatoria si nunq̄ extabat eru per
 emptoria. Nū ergo sit opponenda an ante litē con
 testa. vel post tangit Sui. in spe. ti. de excep. §. fi.

¶ Sequitur de exceptōibus peremptorijs.

Exceptōes autē peremptorie ante li. contes. re
 gulariter locus non habēt sed post Excipiun
 tur tres casus / videlicet quando excipitur de re ius
 dicata transacta vel finita iste tres pemptorie sunt
 priuilegiatē. quia ante litis contes. opponi possunt
 7 ipsam litem contes. īpediunt vt in. c. i. de litj. con

§. i.

test. li. vi. Et si habent naturam p̄iudicialē que p̄o-
cessui p̄iudicat. Et quō quattuor modis dicitur po-
sitiō v̄l exceptiō p̄iudicial' no. de ord. cogn. c. i. vbi
de hoc insti. de ac. §. p̄iudiciales ⁊ in. c. exceptionis
de lit' contest. li. vi. Aduertēdum ē ergo q̄ sūt aliq̄
exceptiōes peremptorie q̄ proponi p̄nt ⁊ probari an-
te litē p̄test. ⁊ post vsq̄ ad conclusiōē causē vt sunt
p̄dicte tres p̄uilegiate. ¶ **Aditio.** ¶ An autē ex-
ceptiō peremptoria opposita ī vim dilatorie vt ad-
missa possit iterum opponi in v̄i peremptorie vide
p̄ bar. i. l. eleganter ī fi. ff. §. conditiōe īdebit' ⁊ ī es.
venēs de testibus Aliq̄ sunt q̄ non possunt āte li.
cōtest. opponi. sic vt lit' cōtest. īpediant s̄z soluz poss-
li. cōtest. vsq̄ ad sn̄iam seu p̄clusionem ⁊ istud est re-
gulare. Item sunt alique que etiā post sn̄iaz poss-
sunt opponi ⁊ probari/etiā si a sententia non fue-
rit appellatus sicut est exceptiō compensationis de
qua de or. cog. c. vlt. §. fi. īstru. cum Johānes ī spe.
de appel. §. vlt. x. sed nunquid ī causa vnde excep-
tionum p̄emptoriarū alique sunt que non stant per
se sed stant īq̄tum concernunt p̄ncipales actiones
vt exceptiō pacti de non agēdo ⁊ similes tales non
opponuntur post s̄tētiam nisi in causa appellatio-
nis quia vis seu effectus illarū tollitur per sentē-
tiam. Alie sunt que sunt p̄ se sic q̄ de sui natura nō
concernunt p̄ncipales actōes. si vis illarū nō tol-
litur per sententiam. sicut exceptiō compēsationis
⁊ ideo opponitur etiā post sententiam de quo ta-
men dicendum vt no. de ord. cogn. c. vi. Et casus in
q̄bus opponitur exceptiō pemptoria post s̄tētiam
ponit Huil. ī spe. §. excep. §. dicto. x. vbi autē a sen-
tētia Hostiē. ī sum. e. ti. §. quando. x. ī casibus tamē

et de sen. & re iud. sub Rubric. de re iudi. §. quanta.
 X. nec occasione pemptorie. Itē quō pemptoriarius
 aliqua dicuntur prope exceptiones / alie defensorie
 Proprie exceptiones dicuntur que ipso iure tollūt
 obligatiōē naturalē & ciuilez & illam ope exceptio
 nis elidunt vel destruunt. vnde melius exceptōes
 elisorie q̄ pemptorie vocarentur. qz non p̄munt a
 ctionem sed elidunt vt exceptio pacti de nouo petē
 do ip̄perpetuum & iureiurādi & similes. Defensorie
 vocantur que ipso iure tollunt & p̄munt oēm actio
 nem vt solatio / acceptilatio. de quo ī spe. de excep.
 in prin. Itē l3 defendant reum non tñ excludūt v̄
 elidunt actionez cum nulla sit actio suborta. Aliq̄
 tamen vt Fran. Xcelleñ. volunt dicere q̄ differētia
 Xborum h̄mōi respicit solū vsū & modum duplices
 loquendi quo rei vtuntur dicendo excipiēdo p̄po
 no vel ad iuris mei defensionez propono / vel vt dis
 cit ip̄e / defensio potest dici que reum p̄babiliter de
 fendit. sed exceptio que realiter elidit. de quo p̄ io.
 an. in. d. c. de excep. li. vi. in nouel. Si ergo reo defi
 ciunt dilatorie / si habeat aliquam de pemptorijs p̄
 uilegiatis litis contestationē impediētibus. potest
 se ad illam conuertere & opponere eam ante li. con
 test. Et erit tunc forma exceptionis ista.

¶ Forma exceptionis pemptorie.

Curam vobis honorabili viro dño officiali p
 curator pcuratorio noie tal' rei proponit & vt
 excipiēdo q̄ illa vice iter predictum actorē & reum
 p̄fatū corā tali iudice ipsius rei p̄petēde d̄ & sup p̄s
 tēso debito p̄ ipsum actorē ab eodem reo etiam ex

G.ij.